

но като видѣлъ Даниїла невредимъ, царя-тъ воскликнулъ велеласно: „о Боже! Боже Даниїловъ! Ты си великъ, и нѣма другъ Богъ, освѣтъ Тебе единаго!“ Той заповѣдалъ да извадятъ Даниїла изъ левскыя ровъ и да хвърлятъ тамо оныя, които го были хвърлили. Въ еднаж минутъ, въ присутствіе-то на царя, гладны-тъ левове ги раскъсали. Царя-тъ казалъ: „всичкы-тъ ми подданицы трѣбва да ся покланятъ Богу Даниїлову: Той прави чудеса; Той запази Даниїла отъ ярость-тъ на левове-тъ.

ГЛАВА ХСѪІІІ.

Есѣиръ.

На Есѣиръ родители-тъ были отъ число-то на плѣненны-тъ Іудее и живѣяли въ Персіѣ, гдѣ царувалъ тогава Артаксерксъ, прозванный Лонгманъ. Тии умрѣли, а Есѣиръ останѣла сираче, въ чуждъ земь между чужды люди. Но Господь, който е баща на сирачета-та, не ѣ оставилъ; тя имала единъ роднинъ, по имя Мардохей, който ѣ ся падалъ стрыка и който былъ человекъ добродѣтеленъ и набоженъ. Той приелъ у себе таж сиротъ и воспитвалъ ѣ въ истинно Богопознаніе. Есѣиръ была прѣкрасна, добра и разумна.

Ассуръ или Артаксерксъ былъ силенъ царь, обладалъ сто и двадесать и седемь области. Веднажъ той направи въ великолѣпенъ празникъ, въ столичныя си градъ Сузъ, за всичкы-тъ велможи и чиновницы въ свое-то господарство. Мѣсто за пиршество было приготовено въ двора на царскыя домъ; на мраморны стѣлпове были развѣсены разноцвѣтны ткани, кои защитывали гости-тъ отъ сѣнечны-тъ лучи. Трапеза-та была наредена съ златны блюда, и въ златны чаши подавали питія. Това тържество ся продължавало седемь дня. На седмыя день царя-тъ былъ много повеселъ; събрало ся много народъ, и царя-тъ, като го угощавалъ, искалъ, во время-то на обѣда, да ся яви супруга-та му